

почеркъ, а свършва съ дребенъ, това показва, че той въ началото на живота си е щедъръ, а завършва съ пестене. Други нѣкои започватъ съ пестеливостъ, а свършватъ съ щедростъ. Като пишатъ, нѣкои хора започватъ по права линия, но колкото отиватъ къмъ края, тѣ изкривяватъ реда надолу или нагоре. И това не е случайно явление. На какво се дължи това? Забележете, когато заекътъ се уплаши, започва да бѣга, да криволичи ту нагоре, ту надолу и като му мине страха, той се връща на сжщото мѣсто, отдето е започналъ да бѣга. Сжщото може да се каже и за човѣка: когато престане да се страхува, той се връща на мѣстото, отдето е трѣгналъ, т. е. отдето се е отклонилъ. Значи, следъ като слиза надолу, следъ като се качва нагоре, най-после човѣкъ се връща на първото си мѣсто. Когато пише, меланхоличниятъ, обезсърдчениятъ незабелязано изкривява реда надолу. Буквитѣ му сж тънки, едва се забелязватъ. Здравиятъ човѣкъ има устой въ ржката си, затова почеркътъ му е установенъ. Ако искате да знаете, какво е състоянието ви, още съ ставането си сутринъ, начъртайте нѣколко прави, успоредни линии. Колкото линиитѣ сж по-прави, толкова сте по-устойчиви.

Като ученици, вие трѣбва да работите съзнателно върху себе си, да се упражнявате въ всички направления. Природата обича